

V col·loqui internacional del projecte *Mimesi*

Auctor(itas) in fabula: Figuracions d'autor en la ficció

CONSTRUCCIÓ D'UN DRAMATURG DE FICCIÓ AL TEATRE

Metateatre i figuració implícita d'autor a les comèdies de Lope de Vega

Gaston GILABERT (Universitat de Barcelona)

Lope de Vega és probablement l'autor de l'Edat d'Or de les lletres castellanques que més empremta sobre la seva vida personal i ambicions professionals va deixar en les seves obres. El cas més conegut és *La Dorotea*, on tematitza la problemàtica amorosa que el va assetjar durant tota la seva vida, esquitxada d'escàndols coneguts a la cort. En aquesta obra, l'autor immortalitza la seva biografia sentimental seguint la moda renaixentista d'agafar el nom i la identitat d'un pastor fictici. La mateixa inquietud trobem al seu vessant de poeta líric —tal i com ha estudiat recentment Sánchez Jiménez (2006)— i també al seu vessant de poeta dramàtic, objecte d'aquesta ponència. Això permet afirmar que es tracta d'una constant transversal en la seva carrera d'escriptor. Al teatre, però, el joc de màscares i d'identitats es fa més complex, perquè, a més de poder percebre en els discursos amorosos certes concomitàncies amb les seves vivències personals, notem que en les seves peces pensades per a representar a palau intenta fer propaganda d'ell mateix com a destinatari ideal del càrrec de cronista reial, posició que estava demanant simultàniament per altres vies al mateix il·lustre públic que feia d'espectador d'aquestes obres. Per inequívocament cortesans, la ponència analitza fonamentalment els seus primers drames mitològics per veure com en diferents graus de ficció, que van del més implícit al més explícit, un obsessiu Lope tracta de promocionar-se a la cort, fent de determinats personatges ara mirall de virtuts cortesanes, ara altaveu per sol·licitar un reconeixement reial.